

De eerste etnografische monografie: *De Kaffers aan de Zuidkust van Afrika* (1810) van Lodewyk Alberti.

Dit artikel onderzoekt het etnografische discours in de eerste Nederlandstalige etnografische monografie, *De Kaffers aan de Zuidkust van Afrika, Natuur- en Geschiedkundig beschreven* (1810) van Lodewyk Alberti. Dit boek is uitzonderlijk binnen een Europese kontekst als de enige succesvolle toepassing van de etnografische vragenlijst van Joseph-Marie Degérando, de *Considérations sur les diverses méthodes a suivre dans l'observation des peuples sauvages* (1800) en de antropologische ideeën van de Société des Observateurs de l'homme. Dit leidde bij Alberti vooral tot gerichtheid op de culturele aspecten in de etnografische beschrijving. Bovendien was Alberti de eerste die de bruikbaarheid van etnografische kennis aantoonde voor het koloniale bestuur. Hij wilde ook een persoonlijk doel met zijn boek bereiken. Door middel van zijn boek wilde hij zijn geschiktheid aantonen voor de positie van landdrost van Uitenhage, vanuit de veronderstelling dat het Nederlandse gezag over de Kaapkolonie hersteld zou kunnen worden, iets wat in 1810 nog steeds mogelijk was.

Tydskrif vir Letterkunde Vol. 43(1) 2006: 68-82